

дора, въ месецъ септемврий, индиктъ 13, год. 6673—1164, при игуменството на монаха Йоаникия).

Факсимиле на надписа даде А. J. Evans, *Antiquarian Researches in Illyricum* (Archaeologia, vol. LXIX, London 1885, стр. 96). Опушенията въ факсимилето допълни П. Н. Милуковъ (Изв. Р. Арх. инст. въ К-лѣ, IV, 1, стр. 136). Докато Evans смѣта, че ктиторътъ на манастира е билъ Алексій, синъ на Константина Ангелъ, Н. П. Кондаковъ (Македонія, Спб. 1909, стр. 174) и следъ него Снѣггаровъ (История на Охридската архиепископия, I, 87) твърдятъ, че той е билъ Мануилъ Комниновиятъ незаконенъ синъ, който стана по-късно императоръ (1180—1183) подъ име Алексій II Комнинъ. На това последното мнение се противопоставятъ следнитѣ данни. Незаконнородениятъ Алексій не е могълъ въ църковенъ надписъ да заявява, че е синъ на метресата и братаницата на императоръ Мануила — Теодора. Този Алексій въ 1164 г., отъ когато е надписътъ, е билъ малко дете и не е ималъ никакви връзки съ Скопско. Азъ мисля, че тукъ не бива да се намѣсва романътъ на Мануила Комнина и че сжщинскиятъ ктиторъ на Нерѣзкия манастиръ е билъ Алексій, синътъ на Константина Ангелъ и на Теодора, която наистина е била багрѣнородна дъщеря на императоръ Алексія I Комнинъ. Алексій е приелъ прозвището Комнинъ по майчина линия. Бащата на нашия Алексій е билъ военачалникъ и е действувалъ въ западнитѣ области на полуострова. Връзкитѣ на Алексія съ Скопско ще да идатъ оттамъ. Две години следъ разукрасяването на нерѣзката църква Алексій личи въ свитата на императоръ Мануила Комнинъ, по случай да събора отъ 1166 г. (Срв. F. Chaldon, *Les Comnène*, II, 649).

30. — Пакъ тамъ. Бележка въ триодъ, сега въ Бѣлгр. Нар. библиотека (Стојановић, Записи, № 10180): Да с(е) зна кѣдъ приложи си тр(и)одъ Филип ѿ Горнѣ Едно оу Нерези свет(о)мѣ Пант(е)лѣимонѣ въ лето 737. п (7180—1672). мѣсеца ѿліа . к. 3 . при свѣтѣишемѣ митрополитѣ Ѳеѡханѣ на саборѣ. На деня на св. Пантелеймона, 27 юлий старъ стилъ, се събиралъ съборъ отъ околнитѣ села на Нерѣзи.

31. — Пакъ тамъ. Бележка въ руска печатна книга, въ манастира (Стојановић, Записи, № 9242): 1842 мѣ-